

Demonstration af træsorters holdbarhed

I foråret 2004 igangsatte vi 3 forsøg om træsorters holdbarhed.

1) Fliset birk, poppel og nåletræ

Der blev udlagt et 2 kvadratmeter 20 cm. tykt lag med henholdsvis birk, poppel og nåletræ. Efter 1 år var der en tydelig forskel på holdbarheden af flis afhængig af hvilken træsort der var brugt. Birk og nåletræ bliver hurtigst nedbrudt. Forsøget afsluttet april 2008.

2) Undersøgelse af om der er forskel i holdbarheden af følgende træsorter: Thuja, Cypres, Fyr, Lærk, Douglas, Bøg, Sitka, Omerica, Grandis og Birk.

Træsorterne er skåret i stolper på 11x11 cm. De er placeret i en stolpegang begyndende med thuja, som den formodede mest holdbare træsort og afsluttende med birk, som den formodede ringest holdbare træsort. Alle stolper er nedgravet 50 cm.

Når man går en tur langs stolpegangen, får man en fornemmelse af danske træsorters formodede holdbarhed.

Stolperne er overfladebehandlet med linolie.

Birk rådnete ved jordoverfladen og knækkede maj 2009, bøg rådnete ved jordoverfladen og knækkede oktober 2009. Endvidere groede der svampe på hele bøgestolpen.

Vi følger den videre nedbrydning og ser hvorledes rækkefølgen af træsorterne passer.

Observation februar 2019. Thuja og cypres er stadig bevaret. De øvrige stolper er rådnet ved jordoverfladen begyndende med birk, bøg, sitka, fyr, omerica, grandis og lærk.

Forsøget afsluttet marts 2019.

3) Ædelgran, Elm, lærk, Rødgran og Eg anvendt som stakit.

Der er af hver træsort opsat en sektion af 14 brædder på (2x 10 x 100) cm. Brædderne er opsat vandret, hvilket bevirker at ingen er i berøring med jordoverfladen.

Brædderne er overfladebehandlet med linolie.

Observation forår 2010. Alle brædder er friske og ser ud til at kunne holde adskillige år endnu.

Ædelgran: Alle brædder er fine og uden revner

Elm: 3 brædder er let revnede

Lærk: Alle brædder er fine og uden revner

Rødgran: Meget tynde revner i de fleste brædder

Eg: Dybe revner i 4 brædder

Observation forår 2019. Uændret siden 2010. Forsøget herefter afsluttet begrundet at de bærende stolper er rådnet ved jordoverfladen.

Forsøg med konservering af træstolper igangsat 1. oktober 2006

Problemet for nedgravede træstolper er, at de rådner ved jordoverfladen.

Ifølge gamle beretninger, har man lagt træstolper over et bål og opvarmet dem på området, hvor de efter nedgravning, ville være i kontakt med jordoverfladen. Man har således kunnet forlænge træstolpers holdbarhed.

Det berettes også at et ca. 10 cm tykt lag kalk ved jordoverfladen kan forlænge holdbarheden.

Vi har udført følgende forsøg med 4 grupper. I hver gruppe er der 3 stolper på 15 cm. i diameter.

1. Gruppe: Stolperne har ligget over bål i 5 minutter
2. Gruppe: Stolperne har ligget over bål i 10 minutter
3. Gruppe: Der er nedgravet 10 cm. kalk omkring stolperne
4. Gruppe: Stolperne er nedgravet direkte i jorden uden varmebehandling eller tilførsel af kalk.

Observation januar 2010: Der er ikke observeret begyndende nedbrydning.

Observation juni 2014.

Alle stolper var rådnet ved jordoverfladen. Der var således ikke en synlig forskel i forhold til hvorledes stolperne var behandlet. Forsøget afsluttet 1. august 2014.